

כו:

עין משפט
גר מצודה

[illegible]

רבינו חננאל

היראן כלומר הרשעים
שכנא קשר הרשעים הוא
וקשר רשעים יאנו פ
המקן וואן פ
דמין וואן פ
אלעוד שכנא בעל
הנא הירא שכנא לך
הא הסמן הוה משלון
ותהו לך סוכנת: פי
השחוט ציריקי כדתיב
כל ילה מציקי ארץ ויש
עליהם תביל למת קר
התורה חשבה משתת
כחל פי אדם יר
שעית בדריס פי תה
עולם משותת עליהן. אמר
עולא מחשבת מוחלת
אפי' לבעל דברי תורה
שאמר מפר מחשבת
עזומים תהא העשבת
ייתה תושיה אמר רבא

אֵינִי עוֹשֶׂה שְׁמֵי אֱלֹהִים
מִוֹלֵט מִחֲבֹתָיִם אֶת־
לִבִּי לִשְׁמֹר רִבּוֹת
מִחֲבֹתָיִם כִּי אֵין עֹשֶׂה
אֱלֹהִים אֶל־הָקוֹס: א"ל
יְהוָה הִלֵּךְ כִּבְרִי
יְהוָה וּתְמִינִי אֶת־
יָמֵי לִי אֶמְנוּתָא אֲחֵרָה
שָׁמַע עַל כֻּלּוֹן עֲשִׂינִי
הִרְבּוּ בְּדִי וְעַתָּה מִלִּינוּ
כִּי בִּי אֶת־וִרְכָּתָא וְעַתָּה
אֶת־בִּי הִרְבּוּ עַל־אֶת־
לִי הִרְבּוּ וְיִקָּל־
כָּאֵן וְיִקָּל מִלִּי אֶת־
לִי הִרְבּוּ אֶת־דִּמְלִי:
תנ"א אֵלֹהִי הַתְּפִלָּה
כִּי, בְּמֵה דְבָרִים אֲמֹרִים
בְּקִדּוּשׁ הַמִּשְׁבָּח וּבְעִשְׂרֵי
שָׁמַע בְּרִינִי מִתְנוּת וּבְכִי
נִשְׁפָּט אֶת־לִי כְּעוֹת
שִׁנְאָה שֶׁבֶל־הָאֱלֹהִים
כִּי כְּשִׁין לֵה וְהָאֱלֹהִים
יְיָ יְהוָה מִסֵּם רִנָּה
שָׁמַע מִתְנוּתָא מִכֻּלֵּי
עַל־הָאֱלֹהִים: **וְהָאֱלֹהִים**
עֲתָתָה דְּבִי הַתְּפִלָּה עֲשִׂינִי

חור גולני כ"ו. ואימקאן
פסלה ארבע אצט אל
אכיוור אפר נהי בעצמן
אכיוור כנוול דרבנן אבל
גולן אכיוורא אל בעי
הכחיה. ארזי אכיוור דבר
אחר י"י (מסילי) צדקה
ס' העוביד מכבדים פסולין
לעדות הדיין בעצמא ליה
לאיתונו בעצמא אבל א'
ליה אפטר לה חיותיה.
אמר ר' נתמן [נתמן] השחור
אל הערוש שש לעדות
אמר ר' ששת עני מרי
ארבעים כחתייה וכשר
לעדות קייאלי טרב שש
באכיוור אמר רבי ומרי
אמר ר' נתמן לאמקוין אחת
מגברא נקט דאסדור
דינשיה פסול אור אבל
א' חתיה לטוילי רבנן

דמסהיד בקידושיה לית לן ב
והוא שלקח דבר מועט ורבו
תרגימו אבני דאבסי והן הא

זוה בורר פרק שלישי סנהדרין

מחשבה טועלת **אפילו** לרבי תורה. פירש ריב"א לדגת לב האדם על מונוטיו מהניל לשפה ממנו כל שכל מחשבות אף מחשבת דברי חסד נשלמד מפר מחשבות ערושים וגו' וקאי אנותן מעור על פי ארץ וגו' י"מ מועלת מחשבת ולא חללה כלומר אם אדם חושב הן להעשיר הן גם לדבר תורה לא יספיק אלא כפעם לפנה דמיסק:

אמרו ליה **אמרתי**

הלכה רבי יהודה. דמכשיר בשם לו אומנות בלא הוא וכן הלכה דמשחק בקוביא לא אסכתא היא ודוקא כשעמות עיניהם על הדף שקורין תשכ"ח^א בלע"ז שהמקום קנוי למי שהיה"ח לקנות המעות אבל אותם המשחקים באמנה אפילו הקנו לו היה לא קנה דלמכתא נגזרה. הרי וזמן קנין מועיל כה: **אובלי** הרי אחר פסולי^ב העיר. לכתא לפרוש אובלי דבר

אחר דהיינו אוכלי חזיר דאי בזאולי
חזיר היכי מפליגי בין לעשה לפרהסיא
וכי גרע מאכול נבלות למיטאון
דלמירטין לקמן (דף ס.) דפסול לעדות
בכל ענין אלף נראה כפי קהוטנס
דהיינו מקבלי זקנה מן הנכרים:
החשוד ע"ה הקדירות בש"ה פ"ד.
תימה מאי שגא מאכול
נבלות למיטאון ומפלוני דרבעי לנרזי
דפסולין לעדות וי"ל דמייירי (ה) הכא
בחסוד נעלמא בלא עדים דאין כאן
כי אם שמועה ומ"מ הא דלמירטין
הרביעם בכתפיה יומא כדלמירטין
מלקין על אל טובה המועצה אי נמי
הכא משום דלירו חוקסין ולא דמי
לנבלה וגם לרביעא דליכא ילדו
חוקסין כל כך כמו בערה (ז)
ב"ה

היא תקום עצה שיש בה דבר ה' היא תקום לעולם: א"ר אבהו א"ר אלעזר הלכה כרבי יהודה וא"ר אבהו עריצין הכרזה בבית דין רועה פליגי בה רב אחא ורבינא וחד אמר לא בעי הכרזה בשלמא למ"ד לא בעי הכרזה אמר רב סתם רועה פסול אלא למ"ד בעי הכרזה דבסתמא מכרוינן עליה ההיא מתנה דהוו חתימי עלה פפא בר שמואל לאכשורה דהא לא אכרוינן עליהו אמר הכרזה בגזלן דרבנן בגזלן דאורייתא מי כעין הכרזה גנ"ב: אמר רב נחמן אוכלי דבר אחר פסולין לעדות הנהו בצינעה לא ובפרהסיא נמי לא אמרן: אלא דאפשר ליה מבזי נפשיה כפרהסיא אבל לא אפשר ליה חיזיה הוא על העריות כשר לעדות אמר רב ששת עני מרי ארבינ רבא עמודה רב נחמן לענין עדות אשה שהוא פסול: רב פפא לא אמרן אלא אפוסא אבל לעיולה לית לן ק"ו רב עריפא לאה דרתיב: ימים גנובים ימתוך וגו' שמיא ליה ואמר רב נחמן גנב גיטין וגנב תשרי לא שמי' ודבר מועט ודבר שנגמרה מלאכתו איכריה דרב זבדי ופסליה וחד גנב קיבורא דאהני ופסליה הנהו קבור טוב ראשון של עצרת שמתיהו רב פפא ופסליהו ל' הונא בריה דרב יהושע אמר ליה רב פפא והא רשעים עברי והא קא משמתינא להו 'סברי כפרה קא ע

מלקין על לא טובה השמועה שנאמר (ש"א כ) אֲנִי כִי לֹא טוֹבָה הִיא לְשׁוֹנֵי פִנְיָה דְמִיּוּר שִׁמְחָה לֵיהּ: **לענין**, לומר פלוגי קידשה: ה' מִים גּוֹזִים וַיִּסְקוּ. וְסָקְרִי מִשְׁקֵר: יִסֵּן, וְמֵן קִיָּר, חֲשֵׁר וְמֵן זֵלִים הִימִירָא לְיִטּוֹל דְּבַר מוֹעֵט יוֹמֵר עַל הַלְקֵן מִפְּנֵי טַרְחוּ: וְדִבְרֵי שִׁנְמַרְמָר, אִיבֵר, לֹאֹר הִימִירָא אִרְסִי וְאִינוּ חוֹלֵק בְּפִרְיוֹת: **סכורא** דְּאִינֵי. וְסַפְּלִינֵי לְעִיּוֹ. דְּמִשּׁוּם שֶׁכֹּר מִפְּנֵי עֲבִירִים עַל דֵּת וְכוּ' לֹה רַכְשָׁא דְּכִרְעָא. הִיא דְּשִׁמְחִין מִשּׁוּם טַרְחוּ הִוא עַל שֶׁעֲבִרְנוּ וְלֹא מִשּׁוּם דִּנְהֵדֵר

משריף היכל. שכתב לנו שבגלל שיעמום השלימו: הדרכו בן. חזרו
ממה שהבטיחו: **בעל הכלב**. כחמש. י"א משכב זכור: **סוכה**.
מחמתו וחזרו ובקע עזים יסכן ב (קבלה:) (ואומר) **כי השום**
יבדלנו וגו'. במה דבר הנה השבשם ידענו שזה בחי: **דיום מל**.
פעל. הקנה"ה שחזר על שוא משל.

ולקמן מפרש מאי משמע שחית לשון סועת דקיקים: אילו ביום המקדש מר. ע"י סנהדרין נצטוו של שנא לדיק מה פלג איה נפלאותיה של הקדש: אילו מחשבות של שנא הקדש: אין נהרפות. והכי משמע קרא כי השמות ירשון מחשבותיו של אותו רשע הכבוד לתועלה כי הנה הרשעים ידרכון קשת ולשון שחית מחשבות הוא משיח קצרות לבו ירשון רלויות מה ליהרס שם כל א פלג דקיק מה פלג

קדש יהיה צדק מה
מחשבותיו של אותו
מה פעל בשלמא
בביתו של אותו רשע
ת יהרסון ולמ"ד בית
בן היתה שם מימות
תייה היתה נקראת
ו היכא אישכחן צדיק
יכי לה' מצוק איכא
יבעית אימא מהכא
ושיה א"ר חנן למה
ו שיהא מתשת כחו
ישיה שניתנה בחשאי
תושיה דברים של
עליהם אמר עולא
לד"ה שנאמר "מפר
והיה צדק מה פעל

מחיל לטבח לתורו: **מפר מחשבות**
ערומוס. נתן להם מזונות ומנטל
מחשבות מלגס שלא היו מניחין אותן
לעשות חושיה. **לפר מחשבות** **אשכס**
מחשכ וכן אשכס כן וכן פעלה
ידי מועלת להשכיח הדבר שאין
מחשבות מתקיימת אפילו לדבר מורה
כגון האומר עד יום פלוני אקיים כן
וכן מסכתות בנימאל: **מפר מחשבות**
ערומוס. אשכס מחשבותיו עלה בידו
ואפילו לחושיה: **סכרסו** **בבד**. ואין

נפסקין לעדות עד שיכריזו ב"ד להדיע פסוק: לא בעי הכרזו. ששניהם שלו מפורסמת לכל: דבספמא מכריזו עליה. אע"פ שלא גזר עדים שהשנים שדרו שגלה אחר: גזל דרנא. הכן דמתני: גזל דאורייתא. החוטף ממש כגון גניבה כן יהודיע דכתיב (שמואל ב ג) ויגזל את הכותי מד המצרי הכי מפרש במדרשו (ויק"ד עט:): אכילי דגזל דאחר. מהבבלי דהנה

מִן הַנֶּגֶב וְהָיוּ מִלִּיל הַסֵּם מִמָּחָת
מִמּוֹן וְזֶה לִּיה רָשַׁע דַּחֲמָה: **כָּסֶר**
לְעוֹדֹת, דְּבַעֲיָן רָשַׁע דַּחֲמָה כְּדַבְּתִּי
(שְׁמֹת כֹּה אֶל תִּשַׁח וְיֹדֵעַ תִּשַׁח: **כָּסֶר**
מֵרִי, עֲנִי אֲדוֹמִי: **אֲרַבְּעִין כְּכַסְיָה**,
חֵיב מִלְּקוֹת הוּא אֲעִיפֵי שְׂאִין שֶׁם
הַתְּרָאֵה דַּלְמֶר מִן (דְּשִׁין דִּין שֶׁאֵל)
לְיוֹמֵךְ מֵת עֲבֵלָה וְאוֹ גִּירָסָה לְנִדְחָה לִּי:
דְּכַסִּי לֹא שְׁמִי נִגְזַר כְּמִפְרָשׁ וְאִילִּל: **כָּאֲרִיסָה**,
דִּרְטָה כִּי מוֹרֵה וְנִשְׁמָרָה: **מֵאֲכַסְתּוֹ**,
דְּמַשִּׁיחַ נִפְשֵׁי כְּפֻלָּה וְיִמִּיר כִּי הִתְרָאֵה וְכִּי
לֹא קִידִי: **כָּאֲרִיסָה**, דְּכִנְיָה וְכִנְיָה וְכִנְיָה
עַל הַרְאָסָה וְחֹרֶרֶן וְעֹבֵרִין וְשׁוֹרֵן עֲבֵינָה:
אֵלֶּה מוֹתֵר לְחַלֵּל יוֹם טוֹב כְּבִדִּיל הַמְּצוֹה וְכִּסֵּר
כִּידִי מִשּׁוֹם כְּפִרָה:
עַד

הפירות באילנות הלוקח מהן לאו שמיה נגב והני מילי באריסא שיש לו רשות ליכנס בשדה וי' אלוסה קטנה כרגוסינן בהמוכר את השדה מכר את האבנים שהן לצורח מאי היא הכא הו' להווייה: חזרו [קבורא] דקברו מת ביזי ראשון שמהינהו רב ספא וסליניהו ואתא

מסורת הש"ס

(א) וכע"י ליחא"ל (ב) יומא
 (ג) א"י (ד) ופי"ן חו"ס' שבת
 פט. ד"ס מורה"ל (ד) כי"מ
 (ה) ע"ס' לעיל כה: ד"ס,
 (ו) ב"ק מט: מנחות יא.
 סא"ל (ז) וקדושין סא"ל.
 (ח) ויע' חו"ס' יבמות כה:
 ד"ס חזק"ל.

תורה אור השלם

1. כל הארץ ארץ אלילים
2. בשבט קנן לא על הסבן
הזה על שבו אשר על
ההר. ישיעו כנן
עבדו
3. ויבארו לו עניני
יבוקשו וארץ המדבר
ענינו בחלוה ועמדה
למנוחה ויהי לו
סבט נשבעה בחיך וחס
לארצי תפלה
4. כלבים א א כ
5. כל השטות יתקסן
צדוק חנה ענה
6. הוללים א
7. מוסק מעשר לו
מקטפים ענין
הולשים ענין נזירים
הולשים כבוד חסד
מקנן ארץ רשת עליהם
חל: שמואל א כ
5. ואת עמם א
בעצת יצחק הפליא
לדבר תהיה
8. ישיעו כנן
עבדו
9. ערומים ארץ
העשקה
10. ארצי א
11. רבות חסדו כלב
ארץ יצעת א היא
קום. שפלי א היא
12. מים ענין מתקן
ולחם חסדים ענין
13. שפלי א

גליון הש"ס

נח" ואבשיננהו חיה ביה
 חילי בחילי חני סבר דיה
 ביה חילי לאבשיננהו.
 ובספר הזכר להר"ה חזה
 רש"י בהשג' הרמב"ן שם
 כי דרך סברה איש בטל
 וקיימא בן ובהוא דביא
 דף בן ע"א סבר דלא למיחזי
 וכן חילין דף יח ע"א סבר
 ר"א לאקדמיהו ופ' סברא
 חילי דלא חזי בן.

הגהות הב"ח

(א) דאס דייטשע פארשטאנדלעכע
וועג צו לערנען דאס וואס
דאס דייטשע פארשטאנדלעכע:

מוסף דעם

עבדי ה' מנחם מנדל (מנחם)
אבן חבית